

Buffalo :: Bill

Hrdina divokého zapadu.

"Buffalo Bill!" vykřikl poštovský pacholík, radosti celý bez sebe.

Slavný zvěd zatím již dojel na místo, kde se zakuklený lupič pracně dobýval zpod padlého koně.

"Nezabíjejte mne, neboť se nemohu bránit!" žebraul zbabělý padouch znova.

Buffalo Bill strhl mu škrabosku s obličeje a zvolal v nesmírném úzasu:

"Aj co vidím? Tvář je mi známa! — Ano, poznávám vás, patříte k loupežné rotě Hedvábného Sama a byl jediný, který nám unikl!"

Pokynul kočímu.

"Hej, Havle — jakživ bych nebyl řekl, že umíte tak dobré stříleti, ačkoli jste ho nezastřelil!" vital jej zdaleka.

"To není mé dílo, Bille Cody!" ohražoval se poštovský pacholík skromně.

"Čí pak?"

"Tuhle té dámky!" ukázal Havel Podkova na krásnou Bonni, klidně sedící na kozlíku, jako by neučinila pět počítati. "Ať si mne Indiáni upokou k večeři, neumíli tato slečna stejně dobré zacházeti se zbraněmi, jako našinec!"

"Nebylo mým úmyslem abych je zastřelila!" ozvala se statečná dívka. "Chtěla jsem ho toliku učiniti neškodný, a proto jsem mu jen rozdrtila pravou ruku, v níž držel ručnici, namířenu na poštovského pacholíka.

On však hbitě sáhl levicí po revolveru, a tu mi nezbývalo nic jiného než připravit jej i o levou ruku. Třetí můj výstrel svědčil je ho koni, abych lotrovi zabránila v útěku."

"Mé srdečné blahopřání, slečno Ardellová!" zval Buffalo Bill upřímně. "Vérite, že jste výkonala rekovné dílo, kterého by rohohý muž nedokázal! Chlap tento jest posledním členem zlopověstné loupežnické roty Hedvábného Sama, i myslím, že ted' bude silně do cela bezpečna.

Víte co, Havle Podkovo?" obrátil se k poštovskému pacholíku. "Nejlépe bude, vezmete-li chlapa s sebou a na zpáteční cestě jej odevzdáte v pevnosti."

"Tu službu mu ze srdce rád prokážu!" odpověděl Havel Podkova ochotně.

"Jenomže že do té doby zemru, nebudou-li mi strašné rány co nejdříve ovázány!" zastána zajatec.

"Poslyšte, příteli — jak se jmenujete, nevím — ale kdybyste byl ve vaši kůži, prosil bych Boha i d'ábla, aby mne raději vzali k sobě na věčnost! — Neboť amen v otězenáš něm tak jistý, jako že vyuvedete oběsen."

"Vždyť jsem jakživ nikomu neblížil!" namítl zbožník skoro plačky.

"Nu ovšem, nám na příklad jste také neublížil!" usklíbl se poštovský pacholík. "Ale za to vý nezmůžete, neboť jste měl nejlepší vůli, zastřelili mne a slečnu odvěti do zajetí, kdyby vám svůj majetek nevydal."

"Nuže, milý Havle, já mu rány ovážu jak bude nejlépe možné!" řekl Buffalo Bill, který se i nad trpělím nepřítele smíval. "Až dojedete na nejbližší stanici, požádejte tamější lékaře, aby ho prohlédli a jak se patří ošetřili. Ale dejte si na něho dobrý pozor, aby vám neutekl!"

"Vy tedy nepojedete s námi, Bille Cody?" zeptal se poštovský pacholík zkramán.

Slavný zvěd zavrtěl hlavou a obrátil se k mladé dámě.

"Jsem právě na důležité služební cestě," řekl, "kterou za žádných okolností nesmím zanedbati. Zaslechnut střelbu před sebou, rozhodl jsem se za vám podívat se, co vlastně se děje."

Ještě jednou vám srdečně blahořeji k vaši neobýejné chladnokrevnosti a odvaze, slečno Ardellová!"

"Děkuji vám, Bille Cody!" od-

pověděla dívka stejně srdečně. "Vaše chvála mne opravdu blaží a naplnuje hrůdství."

"Přál bych vám, Bille, abyste to byl viděl!" vmlítil se do hovoru Havel Podkova. "Byla vám to radostná podívaná, jak jedna kulka za druhou dopadala zrovna tam kam jí sléčna poslala. — Kdybyste se dočkal, ani za sto let nezapomenal na tento slavný den!"

Z dlouha a ze široka jal se pak vypravovati slavnému junákoví egyptskému, zároveň mu horlivě pojďte při ozavzování ran zlosynových.

Ani Bonnie se nevyhýbala této samaritské službě.

Vybrala z kabely několik kapsánek, roztrhala je na pásky a ovazovala jim růny. Jež Buffalo Bill zatím pečlivě vymyl.

Když byli šťastně hotovi, naložili zajatec do kočáru. Ačkoli nebylo pravdě podobno, že by se se svými těžkými ranami odhodlal k útoku, přece neponemuli dvěrce dívce zatarasiti.

Poštovský pacholík naložil k nim do sedla a ohlavky, jež odoprají jeho zastřeleného kené.

Hned na to se rozloučili s Bilem Codym a pošta se opět rozjela svou cestou.

Buffalo Bill zůstal napřed po zadu.

Byl sice i ted' pevně odhodlan, že bude poštovní kočár sledovati, ale dokonce si neprál, aby se musel ještě jednon ukázati.

Už to mu bylo dosložitě nemíly, že ho slečna Ardellová všechno spatřila na své stopě. Ale zaslechnut výstřely, nemohl se udržeti, ačkoli tušil — ba věděl, že se tu setká s dámou jejíž tajemné počínání v pevnosti vzbudilo v něm nedůvěru, takže si umínil, stůj co stůj vyzvěděti cíl její cesty.

"Jedeli do Žlutého údolí, pak jistě smyslí na nějakou čertovinu!" uvažoval, zvolna klusaje za poštovním kočárem. "Neboť zajízdku po zlém, co se jí po dobrém nepodařilo."

Hm! A přece pochybuji, že by měla podíl na zločincích svých braťáků. "Nejlepše bude, vezmete-li chlapa s sebou a na zpáteční cestě jej odevzdáte v pevnosti."

"Tu službu mu ze srdce rád prokážu!" odpověděl Havel Podkova ochotně.

"Jenomže že do té doby zemru, nebudou-li mi strašné rány co nejdříve ovázány!" zastána zajatec.

"Poslyšte, příteli — jak se jmenujete, nevím — ale kdybyste byl ve vaši kůži, prosil bych Boha i d'ábla, aby mne raději vzali k sobě na věčnost! — Neboť amen v otězenáš něm tak jistý, jako že vyuvedete oběsen."

"Vždyť jsem jakživ nikomu neblížil!" namítl zbožník skoro plačky.

"Nu ovšem, nám na příklad jste také neublížil!" usklíbl se poštovský pacholík.

"Ale za to vý nezmůžete, neboť jste měl nejlepší vůli, zastřelili mne a slečnu odvěti do zajetí, kdyby vám svůj majetek nevydal."

"Nuže, milý Havle, já mu rány ovážu jak bude nejlépe možné!" řekl Buffalo Bill, který se i nad trpělím nepřítele smíval. "Až dojedete na nejbližší stanici, požádejte tamější lékaře, aby ho prohlédli a jak se patří ošetřili. Ale dejte si na něho dobrý pozor, aby vám neutekl!"

"Vy tedy nepojedete s námi, Bille Cody?" zeptal se poštovský pacholík zkramán.

Slavný zvěd zavrtěl hlavou a obrátil se k mladé dámě.

"Jsem právě na důležité služební cestě," řekl, "kterou za žádných okolností nesmím zanedbati. Zaslechnut střelbu před sebou, rozhodl jsem se za vám podívat se, co vlastně se děje."

Najednou obrátil se k poštovnímu pacholíkovi s otázkou:

"Jářku, Havle, povězte mi upřímně, co soudíte o téhle slečně Ardellové?"

"Inu, myslím, že má chlupy na zubech!" zněla potutelná odpověď.

věd'." Nechtěl bych ji mít za ženu, kdyby se brodila ve zlatě až po uši. Mají mužové dost velký kríz se ženami, jež by o živý svět nevzaly střelné zbraně do ruky — jak potom s takovou, která vladne revolverem snad lépe než vařecou?

Na mou věru, ta musí mít za ženu, kdyby se drát! Kdybyste jen byl viděl, jak toho chlapa napřed uspal, aby ho pak tam jistější mohlo skoliti! — Dejte mi pokoj s takovými ženami!"

Buffalo Bill se nemohl zdržet smichu.

"Věřím vám, Havle!" řekl. "Na každý způsob jí to neobeyčejná dívka s nervy, kterými by vás ušlehalo jako metlou, kdybyste ji přijel s cestou opět a bez groše — jak to někdy uníte! Ale ze to ještě stříbla stojí za pověšení — co?"

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, řeknu-li, že se s vámi může měřit!" uderil se poštovský pacholík v prsa. "Má stará rachotina zmítala sebou jako opět farmář, když se vračí s trhu — a to čertovo děvče přece pokaždé trošku."

"Milý Bille Cody, nezaháním vás, ř